

رهبر انقلاب:

مناصب مدیریتی نعمتی الهی است؛ مراقب باشیم کفران نکنیم

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای صبح یکشنبه گذشته (۱۳۹۶/۲/۱۰) در ابتدای درس خارج فقه خود در حسینیه امام خمینی (رحمه‌الله) به بیان شرح حدیثی تربیتی از حضرت امام جعفر صادق (علیه‌السلام)...

صفحه ۲

پنجشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۶ ۷ شعبان ۱۴۳۸ ۴ می ۲۰۱۷

جهانگیری:

به جاده خاکی بزنند جوابشان را می‌دهم

گروه سیاست: معاون اول رئیس جمهوری روز گذشته در حاشیه هیئت دولت در پاسخ به این سؤال که می‌گویند شما پدیده مناظرات هستید، گفت: «بالاخره به صحنه آمده‌ام و باید صحبت‌هایم را انجام دهم. انتخابات سازوکار خودش را دارد...»

صفحه ۳

سرمقاله

اسحاق جهانگیری در قامت سیاست‌مداری فرهیخته

محمدتقی فاضل‌میبدی

دولت‌طلبی سبب نگه‌دار با خلق خدا ادب نگه‌دار (نظامی)
دو شب پیش که سخنان دکتر جهانگیری را از شبکه یک سیما دیدم و شنیدم، به خود بالیدم و خدا را شکر کردم که این ذخیره انقلاب که از روزهای نخست پیروزی نظام جمهوری اسلامی از بدنه اجرایی کشور خود را برکشیده، برای ملت ایران و عقلای جهان شناخته شد؛ سیاست‌مداری که در گفته‌های خود سعی می‌کرد خارج از چارچوب سخن نگوید و مشکلات و مصائب کشور را در گذشته و حال واکاوی کند و از آنچه که در گذشته بر اشخاص یا نظام رفته بود، دلسوزانه رازکشایی کند. بر این باورم که نگاه و رویکرد فردی مانند جهانگیری که بخش مهمی از دولت یازدهم را اداره می‌کند، کاملاً در جهت اعتدالی منافع ملی و حفظ نظام جمهوری اسلامی است. او به نیکی توانست از کبان ملت ایران و تمدن ایرانی، در روزگاری که بر طبل ایران‌هراسی کوبیده می‌شود، سخن بگوید و اذهان جهانیان را دگر بار به این کشور بزرگ جلب کند. آقای جهانگیری ماهرانه و عالمانه ثابت کرد خیلی از کارهایی را که ممکن است به بحران تبدیل شود، می‌توان با حلم و بردباری در جهت درست هدایت کرد و به نیکی نشان داد سیاست اعتدالی، یعنی سیاست عقلانی و سیاستی که باید حقوق ملت را در جایگاه خود شناخت و سیاست افراطی، یعنی سیاست بحران‌آفرینی و سیاستی که ایران و نظام را به انزوا می‌برد و سایه شوم تحریم را بر سر ملت می‌اندازد. او تعامل با جهان را یک اصل مهم سیاسی و اقتصادی دانست و شکوفایی اقتصاد را در این دانست که باید با جهان به گفت‌وگو نشست. به کارهایی از دولت یازدهم اشاره کرد که به چشم خیلی‌ها نمی‌آمد یا آن را وارونه جلوه می‌دادند. نمونه آن، مسئله برجام بود که هنوز هم برخی جاهلانه یا عالمانه، درباره آن سیاه‌نمایی می‌کنند و می‌خواهند این کار بزرگ که ایران را از ورطه هلاکت نجات داد، در چشم مردم منفی نشان دهند. در گفتار شب گذشته، به خدمات بزرگ برخی دولت‌ها اشاره شد و از رؤسای آن دولت‌ها به نیکی دفاع شد که باید در روزگار مظلومیت چنین کاری صورت می‌گرفت. به نظر این حقیر، آقای جهانگیری مفهوم توسعه، برنامه و پیشرفت را به نیکی دریافت کرده است و او در هر سمتی که در دولت باشد، می‌تواند با درایت و اخلاق کشور را جلو ببرد. او به‌جای اینکه با وعده‌های مالی و بارانه‌ای نظر عده‌ای را جلب کند، از موضع ملی سخن گفت و برای مثال، برابری برداشت گاز مایع در حوزه کاری مشترک با قطر برایش مهم بود. اینکه ایران به همه اقوام و مذاهب تعلق دارد و باید از همه اقوام و مذاهب در پیشبرد کشور استفاده کرد، از دغدغه‌های مهم او بود.

ادامه در صفحه ۱۵

آزادی کلیدواژه روحانی

صفحه ۲

مُهر پایان بر خبرسازی قاچاقی

سرانجام پرونده دختر وزیر

• آیا قالیباف عذرخواهی می‌کند؟

اما ماجرا چیست؟ نهم اردیبهشت‌ماه، خبرگزاری تسنیم در خبری اختصاصی مدعی شد: «یک محموله پوشاک مظنون به قاچاق در منزل یکی از وزرای دولت یازدهم کشف شد. این محموله در منزل وزیر مربوطه در منطقه لواسان تهران کشف و ضبط شده است. بر اساس این گزارش، در بازجویی‌های اولیه به مأموران اعلام شده که این محموله متعلق به دختر وزیر است.» ادامه در صفحه ۳

ربیعی در گفت‌وگو با «شرق» آخرین جزئیات عملیات امداد را تشریح کرد
نبرد مرگ و زندگی در عمق ۱۳۰۰ متری

صفحه ۴

یادداشت

جهت آگاهی بی‌کاران

مصطفی ایزدی

فضای تبلیغات انتخاباتی – با کمال تأسف – آغشته به تدلیس است. موضوع تدلیس در تبلیغات از سال‌های گذشته باعث رنجش دلسوزان جامعه و البته دستمایه افراد سودجو و فرصت‌طلب برای رسیدن به قدرت، حتی اگر هدف وسیله را توجیه کند، قرار می‌گیرد. اگرچه تدلیس در معاملات به کار می‌رود؛ اما چون انتخابات یک قرارداد اجتماعی است و تبلیغات زمینه‌ساز جلب هوادار و گرفتن رأی آنان است، می‌توان از واژه تدلیس که به معنی فریب دادن طرف دیگر؛ یعنی مخاطب و هوادار است، استفاده کرد و تبلیغات دروغ و انحراف در فکر مخاطب و فریب‌دادن مردم از سوی بعضی از نامزدهای انتخاباتی را با عنوان تدلیس در تبلیغات افشا کرد. یکی از گرفتاری‌های مهم اجتماعی و اقتصادی امروز ایران، معضل بی‌کاری جوانان و میان‌سالان، اعم از زن و مرد به‌ویژه در میان دانش‌آموختگان دانشگاهی است. بعضی از نامزدهای دوره دوازدهم ریاست‌جمهوری، به‌ویژه اصولگراها که تبلیغات انتخاباتی‌شان در جریان است، با انگشت‌گذاری بر معضل بی‌کاری، وعده‌هایی برای اشتغال بی‌کاران در دولت خود می‌دهند تا از این طریق، آرای جوانان خواهان شغل را به دست آورند. شاید با رأی بالا به ریاست‌جمهوری برسند و شاید بتوانند درصدی از بی‌کاران را به شغلی که احتمالاً ایجاد می‌کنند برسانند. تا اینجا، این تبلیغات اشکال ندارد؛ اما تدلیس از آنجایی تبلیغات انتخاباتی آنان را به فریب و انحراف در افکار مخاطب آلوده می‌کند که اولاً، اعداد و ارقامی را بیان می‌کنند که دلخوشی بی‌پایه‌ای بیش نیست. ثانیاً به طور روشن، علمی و منطقی با واقعیات موجود جامعه ایران، توضیح نمی‌دهند این تعداد شغل – مثلاً پنج میلیون شغل جدید در چهار سال – چگونه خلق می‌کند؟ اینکه مرتب تکرار شود زمینه‌اش وجود دارد، همین پتروشیمی چه‌ها که نمی‌کند! اگر فلان اتفاق در عرصه اقتصادی بیفتد، میلیون‌ها شغل ایجاد می‌شود و از این‌گونه حرف‌های کلی بی‌خاصیت، جز لذت درونی‌گوند و مخاطب فایده‌ای ندارد.

ادامه در صفحه ۱۵

یادداشت

آیا باید به روحانی رأی بدهیم؟

خلیل غلامی
عضو هیئت علمی
دانشگاه کردستان

کنیم، آیا واقعاً فقط دولت روحانی و اساساً فقط دولت، مسئول نابسامانی فعلی اقتصادی است؟ در کنار دولت، چه نهادهای و سازوکارهای دیگری در امور مملکت دخالت می‌کنند؟ نقش آنها چیست؟ آیا دستگاه‌های دیگر، زمینه و فضای مناسب را برای اجرایی سیاست‌های دولت فراهم کردند؟ البته باید اشاره کنیم که سیاست‌ها و راهبردهای اجرایی دولت خالی از مشکل نبوده است. قصد حمایت کورکورانه از دولت روحانی را ندارم، اما باید بپذیریم که دولت حسن روحانی در فضای سیاسی – اقتصادی خلا گونه مدیریت نکرده است، بلکه در فضایی مدیریت کرده است که بحران‌ها و چالش‌های اساسی در کشور بوده است و این چالش‌ها ادامه دارد. تحریم‌های فلج‌کننده، یکی از این بحران‌ها بود که هنوز هم ادامه دارد. افت قیمت نفت به‌عنوان منبع اساسی درآمد کشور از صد دلار در دولت قبلی به حدود ۴۰ دلار، بحران دیگری بوده است. یادمان نرود که رئیس دولت اصلاحات گفته بود که در دولت او، هر ۹ روز یک بحران در مسیر برنامه‌های توسعه سیاسی و فرهنگی او ایجاد شده بود. ما که نمی‌دانیم در دولت روحانی نسبت این بحران‌ها چقدر بوده است. باور کنید، ساختار و فضای سیاسی در کشور به‌گونه‌ای است که برای موفقیت در اجرای سیاست‌های اقتصادی و سیاسی، همراهی و حمایت همه قوا و نهادهای صاحب قدرت لازم و حیاتی است. البته نقد و ارائه راهکار برای اصلاح سیاست‌های دولت هم عین ثواب است. باید بپذیریم که در ایران، دولت‌هایی که با شعارهای اصلاح‌طلبی وارد میدان سیاست می‌شوند همیشه مشکلات و بحران‌های بیشتری را از فضای سیاسی کشور متحمل شده‌اند. با این تفاسیر، شما خودتان را جای دولت بگذارید، آیا می‌توانید در چهار سال کشور را به توسعه همه‌جانبه و استانداردهای زندگی در کشورهایمانند سوئد و دانمارک برسانید؟ اگر دولت روحانی را نقد و تحلیل می‌کنید، لطفاً این فرض را نکند که دولت در خلا سیاسی کار کرده است، بلکه این را بپذیرید که در فضایی کار کرده است که بسیار پیچیده و دشوار است و شامل بحران‌هایی است که هم عقبه تاریخی و اجتماعی دارد و هم ریشه در وضعیت فعلی کشور. رقبای جدی آقای روحانی در دولت قبلی و در این انتخابات از طیف اصولگرایان بودند و هستند. آیا شما می‌توانید حدس بزنید یا ضمانتی بدهید که افراد منتسب به این طیف سیاسی، راهبردهای بهتری برای اداره کشور دارند.

ادامه در صفحه ۱۵

حرف اول

در انتخابات و با انتخابات

هارون پیشاپانی

در دنیای آشفته‌ای که داعش، طالبان، القاعده و دیگرانی مثل آنها، جنجال و آدم‌کشی به راه انداخته و مردم جهان را دچار ترس، وحشت و احساس ناامنی کرده‌اند و از سوی دیگر آمریکا، اسرائیل، عربستان و ائتلاف با موشک‌پرانی به نقاط مختلف جهان و برتاب مادر بمب‌ها... حریف جنگ می‌طلبند و برای این و آن خط‌ونشان می‌کشند، در همین شرایط نابسامان، تنور انتخابات در بیشتر نقاط جهان از جمله در کشور خودمان گرم است و در این‌گیرودار گاهی از صندوق‌های رای هیولاهایی بیرون می‌آیند که مانند عملکرد بمب‌های بزرگ، هراس‌انگیزند و مردم جهان را ترسانده و ناامید می‌کنند. آدمی‌مانند دونالد ترامپ از صندوق‌های رای آمریکا سر می‌آورد و با صدای بلند می‌گوید همه قراردادهای جهانی بین آمریکا و سایر کشورها را ندیده می‌گیرد و آنها را پاره می‌کند...! که البته نمی‌تواند و نمی‌کند؛ یا در همسایگی خودمان، آقای اردوغان با تفاوتی بسیار اندک بین مخالفان و موافقان یک عقیده، پیروزی تاریخی خود را اعلام می‌کند و عصر اقتدار سلاطین عثمانی را یادآور می‌شود؛ یا محافظه‌کاران انگلیسی که با کمتر از نظر نیمی از جمعیت کشور خود، اعلام خروج از اتحادیه اروپا می‌کنند و خانم نخست‌وزیر سراسمه به آمریکا می‌رود تا با دونالد ترامپ پالوده بخورد...! و همه این پیشامدها ظاهراً با تکیه بر برای کسانی است که از صندوق‌های رأی‌گیری بیرون آمده‌اند. در فرانسه، آلمان، اسپانیا و بیشتر کشورهای اروپایی رأی‌گیری از مردم با هر نتیجه‌ای رواج کامل دارد و مصداق عمل و هر تصمیمی می‌شود. در ایران خودمان هم رأی‌گیری برای انتخاب رئیس‌جمهور و اعضای شوراهای اسلامی شهر و روستا، مسئله روز است که در همین هفته‌های پیش‌رو برگزار خواهد شد و مشغله فکری اکثریت مردم بوده و شرایط انتخابات و نتیجه‌ای که از صندوق‌های رای بیرون می‌آید، اهمیتی فراوان دارد. اینک که در کشور ما علاوه بر اختلاف سلیقه، عقیده بین افراد و گروه‌های مختلف، تهدید به تحریم و تجاوز از طرف نیروهای سلطه‌گر جهانی بیشتر از گذشته به چشم می‌خورد و در بیشتر کشورهای مجاور و مرزهای ایران جنگ و ناامنی به مرحله‌ای خطرناک رسیده و نگرانی عموم ایرانیان از احتمال درگیری ناخواسته در این ماجراهاست، موضوع انتخابات پیش‌رو و نتایج آن اهمیت بیشتری دارد.

ادامه در صفحه ۱۵

